

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 1. Siječnja 1950.

BROJ 1.

POSLUŠNOST UČITELJA I NJEGOVA MAJKA

Na sve strane novogodišnja čestitanja. Središte pak novogodišnjih blagdana je najranija mladost Isusova i početak Njegovog javnog djelovanja. Evangelija, koja se čitaju na te blagdane, naročito ističu Isusa kao dvanaestogodišnjeg dječaka u hramu i prvo Njegovu čudo u Kani Galilejskoj. Jedan i drugi događaj je obilježen nepokolebljivim pokoravanjem Isusovim Volji nesobnog Oca. Time nas ova mjesta Sv. Pisma upućuju, što treba naprijed i nada sve da si čestitamo i želimo prigodom Nove Godine. Jedan i drugi događaj ističe tu poslušnost u obliku kao nekoga sukoba i tobožnje odraslosti Isusove prema svojoj Majci. A to samo zato, da se većma naglasi podložnost Isusova Volji Oca nebeskoga.

Dvanaestogodišnji Isus zaostaje u hramu u Jeruzalemu bez znanja svoje Majke i sv. Josipa. Nije tomu bila kriva neka njihova nebriga. U stici se naime velikoga mnoštva hodočasnika lako to moglo dogoditi. Osim toga se iz ovoga slučaja vidi, koliko su slobode Marija i Josip priuštili dječaku baš zato, jer su poznali Njegovu mudrost i razboritost. Ali je ipak u njihovim srcima uzbuđilo veliku zabrinu to, što se dječak izgubio. Tri su Ga dana tražili. I kad su Ga našli u hramu, gdje sjedi među učiteljima, reče Marija: »Što si nam to učinio? Ove riječi ne izgovara Ona u uzbuđenosti ili neporučano. Ona ne će time prekorigi Isusa. Ona samo tako očituje zabrinutost svoga srca i olakšanje svoje prevlekle brige za Nj.

A pronađeni Isus ne odgovara na pitanje. Ne ispričava se. On postavlja drugo pitanje, ali s izražajem blaga i nesmjajana lica: »Zašto ste me tražili? Zar niste znali, da mi valja biti u kući moga Oca?« (Luka 2.). Drugim riječima: »Zašto ste me i potražili ovdje u hramu moga nebeskoga Oca? Zato, jer ste znali, gdje je moje mjesto?« (Luka 2, 48-49). Na taj je način Isus uzdignuo i pohvalio tješebnu i brigu svoje Majke i svoga Hranitelja. A time se i ispričao pred onim učiteljima, koji su Ga držali običnim djetetom kao i drugu djecu, ali su se morali diviti Njegovoj mudrosti.

Marija i Josip ipak nisu razumjeli riječi, koje im reče (Luka 2, 50). Oboje su znali, da je Isusov Otac, Bog, a hram kuće toga nebeskog Oca. Uza sve to nisu shvaćali, zašto im prije nije kazao, da će ostati u hramu? Zašto se nije ispričao i naveo razlog svoga ostanta u hramu? Sve je to bilo nerazumljivo njihovim običnim ljudskim predodžbama i osjećanjima.

Marija je znala, da to nije Isus učinio bez višega razloga. Zato je

»čuvala sve ove događaje u srcu svomem tim više, što je »šišao u Nazaret i bio im poslušna« (Luka 2, 51). O tom je razmišljala i bilo joj je svaki dan malo po malo sve jasnije ono, što joj je u početku bilo nerazumljivo i vrlo napadno. Ona je naime znala, da je između Volje Božje i želje ljudske često velika, široka i nepremostiva provalija. Bog naime ne uzima uvijek obzir na osjećaje i želje ljudi. I ne ispričava se. U tom i jest zagonetka trpljenja.

Tako je eto radio i Spasitelj. Kao Sin čovječji, Sin zemaljske Majke uvijek se rado i ljubazno prilagodio Njezinim željama i Njezinoj volji. Ali kao Sin Božji, Sin nebeskoga Oca podređivao je svoje i svoje Majke uklonosti, osjećaje i želje Volji Božjoj. A nije zato pitao svoju Majku, jer je unaprijed znao, da će se Ona s time složiti.

Drugi je događaj u Kani Galilejskoj. Nastala nepriklia za mladence i goste. Ponestalo vina. Nježno srce Marijino suosjeća ovu teškoću. A Ona je tako blizu Isusu. Znađe, da je svemoguć i predobir. »Loliko puta, da joj je uvijek ispunio svaku želju. Zato se eto i sada obraća k Njemu: »Nemaju vina«. A Isus odgovara na oko vrlo odrešito: »Zeno, što ja imam s tobom? Još nije došao maj čas?« (Lk. 1, 4-4).

Ne kaže »majkos«. Koliko je to puta rekao u kućici u Nazaretu. Ali

sada, kad nastupa kao Mesija, kao Sin Božji, riječ »majkos bi samo smetala. Kao učitelj evangelija hoće da bude nezavisan. Svi su Mu ljudi jednaki. On je nad svime, što je zemaljsko. Svaka čast, svako mjesto, pa i obiteljske veze, koje su po naravi tako svete i one su Mu onda strane.

»Što je meni i tebi? Ne postoje za Nj ni veze, koje su između Sina i Majke. Postoji samo pravo nebeskoga Oca. A to je veće od majčinskih obzira.

»Moje vrijeme još nije došlo. Nebeski je Otac odredio vrijeme, kad ću ja činiti čudo. Jedino Volja Očeva je meni mjerodavna. I putokaz je za moje djelovanje. A nisu želje i osjećaji ljudi.

Odgovor Isusov izgleda nešto okrutan. Ali treba znati, da sve ovisi o glasu, s kojim je izrečen. Marija je razumjela svoga Sina. U Njegovu glasu i izražaju lica nije bilo ništa obojno. Zato je i naredila slugama: »Stogod vam reče, učinite!« I Ona se u svome srcu potpunoma podložila Volji Božjoj. Zato je Njezina molba kod Sina imala potpuni uspjeh i takovu snagu, da je Isus učinio čudo. Pretvorio je vodu u vino. Potpuna podložnost Volji Božjoj uvijek je najjače sredstvo da nas Bog usliša i zaštititi u svakoj potrebi.

SV. MISA I BL. DJ. MARIJA

Odakle to, da je Bl. Dj. Marija tako usko povezana s novozavjetnom krvnom i nekrvnom žrtvom? Odakle isto je Dj. Marija prava Majka Isusa Krista. Ono presv. Tijelo, koje je bilo žrtvovano na žrtveniku križa, ona presv. Krv, koja je bila prolivena za nas na Golgoti, Duh je Sveti sazdao u djevičanskom križu Bl. Dj. Marije. Isti Spasitelj Isus Krist žrtvuje se nekrvnim načinom u sv. Misli. Prema tome i ono presv. Tijelo i ona presv. Krv Gospodina Isusa Krista, koji su žrtvovani u sv. Misli, također potječu od presvete Majke Isusove, Bl. Dj. Marije, kao što i ono presv. Tijelo Isusovo, koje mi blagujemo u sv. Pričesti.

Dj. Marija bila si je svjesna ovog svog odnosa prema presvetoj novozavjetnoj žrtvi. Ona je zato Isusa prikazala odmah, čim Ga je začela, kad Ga je rodila. Prikazala Ga je u hramu, prikazala nebrojeno puta, kad Ga je došla i hranila. Prikazala Ga je na križu, prikazuje Ga i u sv. Misli. Zato s pravom zovemo Mariju svojom Suspasiteljicom. Posrednicom svih milosti, našom predobrom Majkom i zaštitnicom.

Cesto mi je dolazilo na pamet pitati: »Zašto naš hrvatski narod naziva blagdan Uznesenja Marijina na nebo, Velika Gospa?« Razmišljao sam o tom, i donekle se zadovoljio odgovorom. Ali zašto naš narod zove taj blagdan i »Ve-

lika Misa — Maša«, a blagdan narodnja Marijina »Mala Misa« ili »Mala Maša?« Dok sam o tom razmišljao, našao sam objašnjenje u tom, da je naš narod poznavao ovu najtugu povezanost Sv. Misa i Bl. Dj. Marije. Još više sam se o tom uvjerio, kad sam našao priprostu ali značajnu narodnu pjesmu, u kojoj duša naroda ovako pjeva:

Andel se demislise,
Svetu crkvu sagradiše
Na kamenu, na mramoru.
Na studenom, na ledenom.
Ondi Isus Misu reče,
Mandatiina sviće žeglo,
Sveti Petar odgovara,
A Marija Misu sluša.

Kad je prošla sveta Misa, Isus Majki progovara:
O Marijo, mila Majko!
Je li kakva moja Misa?
O Isuse, Sine dragi!
Kako ovaj svijt nastao,
Tuke Misa nije bilo,
Kako Tvoja sveta Misa!

U ovoj prič-pjesmi — vrlo priprosto sakrivena je duboka vjerska tajna: Majka Isusova Bl. Dj. Marija najtugu je povezana s krvnom i nekrvnom žrtvom — sv. Misom. Ona je doista naša Suspasiteljica. Sam Svevišnji obćavajući nam Spasitelja odmah iza grljeva u rafu počinjena najvjestilo Bl. Dj. Mariju kao onu, koja će sašiti glavu pakienog znuji.

»Tvoja mi nebeska i
Tvoja je senja! Ti si
omnovo semaljski krug
i sve, što je na njema.
Pravednost je osnov
Tvojeu prijestolu« (Ps.
68, 12-15).
Prikazanje iz današnje
sv. Misa

Nova Godina

Svaka je protekla godina jedna završena postaja na našem putu u vječnost. Svaka je nova godina početak novoga putovanja, a ne znamo, kada će se završiti. Ali što mi znademo, jest izvjesnost, da sami snosimo odgovornost za naša djela. Što je prošlo, ne možemo više promijeniti, ali ono, što dolazi, bit će onakovo, kakovim ćemo ga sadržajem ispuniti. Novi su dani još neispisana knjiga, koju će pisati našo psaltper, a pisat će je istinito i strogo, ne povijajući se ni pred kakovim obzirima. Ako je naša savjest mirna, ako živimo po vječnim zakonima Pravede i Ljubavi, postizavamo najviše, što možemo postići: prijelazstvo Božje i Njegov blagoslov. Zvijet ne može prolaziti bez borbe i tegoba, ali snaga Božje prisutnosti jača našu slabost, pa ako i nastanemo, On će nas voditi, ako i padnemo. On će nas oružati, svaka postaja u naše životu jedna postaja bliže našer posljednjem cilju. Vrijeme letu i onda, kada nam se čini, da sporo odmiče. Vrijeme ubire plodove naših nastojanja i našega rada i ništa, što je jednom nestalo, nije izbrisano. Velika pravednost traži da zadovoljimo obvezama svoga života i svoga dostojanstva. Ne zaboravimo, da smo primili ljubav, da i mi ljubimo. I, konačno, ne zaboravimo ni u ovoj godini, što počinje, da smo mi posvećeni Kristovom žrtvom. Njegovom Krvlju i Križem i određeni da budemo dostojni obećanog spasenja u vječnosti.

Poklonstvo Triju Kraljevima

Rodjenje Sina Božjega pozdravili su anđeli na nebu, betlehemiški pastiri i kraljevi, mudraci iz daleke zemlje.

Poslije bezazlenih stotomaha poklonio se božanskom Djetetu i mučevni bogati, ugledni i učeni. Mudraci, koji su sproveli mnogo znanja, dolaze svetog Obitej i darivaju maloga Isusa, kojega ljudi još ne poznaju. Dolaze Djetetu, koje u zaklonu svoje Majke i Hranitelja posvema služi svakom drugom tek rođenom djetetu. Ali oni znadu, što je zapisano u svetim knjigama o Mesiji, kojega narodi očekuju. Oni videše znak visina i vjeruju, da je ovo maleno Djetete pokloni nebesa; Spasitelj, koji će jednom izvršiti veliko djelo otkupljenja. Mudraci gledaju budućnost, što je drugima zadržano, oni prepoznavaju Najvećega, koji je tek započeo život u ovmee svijetu Darivaju Ga zlatom, tamjanom i mirhom, kao kralja, velikoga svećenika i žrtvu i sretni su, što ugledaše Gospodara života.

U ovim božićnim danima, kada slavimo blagdan Božje ljubavi i naše velike radošti, poklonimo se i mi svi pred betlehemiškom Haticom. Djeteta bezazlenost srca i znanje neka pozdrave Bogu-Covjeku. Vjekovima su ljudi klečali pred Isusom. ljudi bez razlike dobi, svih staleža, priprosti i učeni. Isus se rodio zbog svih nas, jer smo svi mi putnici na ovoj zemlji i izgubljeni bez Njegovog milosrđa. On nas zove u svim stvarima, jer su nad tobom godina i nepanad svim mijenama u svijetu i nepanmenjivosti i vječni Njegov zakon. On nam donosi radost i utjehu, donosi je nama svima, jer smo svi mi ždni velike ljubavi i velikog praštanja. Isus se rima među nama, da nam pomogne u svim našim borbama i teškoćama. Pođimo Isusu i darujmo svome Spasitelju našu ljubav i vjeru u Njega. Darujmo svome Učitelju našu molitvu i našu pripravnost, da živimo s Njime u svim našim danima na zemlji i u vječnosti.

